

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/327/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

108/2018. (V. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. augusztus 9-én előterjesztett **panaszát** a 2018. május 17-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes és Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén született döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató rendőri szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2017. augusztus 9-én, postai úton terjesztett elő panaszt a 2017. augusztus 6-án 18 óra és 19 óra, valamint 20-22 óra között fogantató rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2017. augusztus 6-án vasárnap 18 órára volt férjének (Sz. I.) a GY-02B/GYAM/****-62/2017. sz. határozat alapján gyermekét a kapcsolattartásról haza kellett volna vinnie. Mivel erre nem került sor, a panaszos a k.-i rendőrséghez fordult segítségért. A járőrök kimentek, majd azt állapították meg, hogy a gyermek jogszerűen van az apánál. A panaszos a telefonban elmondta B. A. r. őrnagynak, hogy ez nem lehet, mert a papírok szerint a gyermek jogtalanul van az apánál. A fentebb említett határozathoz született egy kiegészítő határozat (GY-02B/GYAM/14**-73/2017.), mely szerint, ha a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás kezdő időpontja két egymást követő időpontra esik, úgy nem kell visszahoznia a gyermeket. Az időszakos kapcsolattartás kezdete 2017. augusztus 7. 9 óra. A

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kiegészítő határozatot a panaszos 2017. augusztus 4-én vette át, és még aznap felhívta a gyámügyet, ahol azt az információt kapta, hogy a kiegészítő határozat még nem jogerős, így a gyermeket a folyamatos kapcsolattartás végével, azaz 2017. augusztus 6-án 18 órára volt férjének vissza kellett volna vinnie Gy. városba. A panaszos ezt az információt elmondta a telefonban a k.-i rendőröknek, de ennek ellenére is jogszerűnek találtak mindent. A panaszos úgy érzi, nem kapott segítséget a rendőrségtől.

2) Ezért a panaszos a gy.-i rendőrségtől kért segítséget. Itt a bemutatott iratok alapján megállapították, hogy az apa a gyermeket jogszerűtlenül tartja magánál. (A panaszos feljelentést is tett ekkor a Gy.-i Rendőrkapitányságon az eset miatt.) A Gy.-i Rendőrkapitányságon T. K. r. szds. felhívta a K.-i Rendőrkapitányságot, és elmondta, hogy előtte vannak a panaszos által bemutatott papírok, melyből az derül ki, hogy az apa jogtalanul tartja magánál a gyermeket. A r. szds. kérte a k.-i rendőrök segítségét a panaszos jogainak érvényesítésében, és abban, hogy szólítsák fel az apát a jogsértő magatartás abbahagyására, majd a panaszos által bemutatott iratok fénymásolatát is átküldte nekik.

3) A panaszos ezt követően felhívta a K.-i Rendőrséget, ahol H. T. r. főrm. segítségét kérte, hogy szólítsák fel az apát a gyermek visszaadására, közöljék vele, hogy a gyermeket jogtalanul tartja magánál és segítsenek neki jogai érvényesítésében. Ezután B. A. r. őrnagy felhívta a panaszost és közölte, hogy voltak kint a rendőrök a volt férjénél és mindent rendben találtak. A panaszos elmondta B. A. r. őrnagynak, hogy a gy.-i rendőrségen bemutatott iratok alapján jogszerűtlennek találták volt férje magatartását, illetve, hogy az apa által bemutatott kiegészítő határozat még nem érvényes.

A panaszos szerint az eset során semmilyen segítséget nem kapott a k.-i rendőröktől, sérültek jogai, ezért kéri ügye kivizsgálását és azok felelősségre vonását, akik jogai érvényesítésében megakadályozták és nem segítettek neki.

II.

1) A panaszos mellékelte az általa hivatkozott, apai kapcsolattartás korlátozásáról szóló határozatot (GY-02B/GYAM/****-62/2017), amely jelen ügy szempontjából releváns rendelkezései szerint:

„...Sz. I. F. apa jogosult jelen határozat jogerőre emelkedését követően kk. Sz. V. és kk. Sz. R. nevű gyermekeivel, az elvitel jogával kapcsolatot tartani

- *folyamatos kapcsolattartás keretében minden páros hónap első szombati napján 09 órától vasárnap 18 óráig,*
- *időszakos kapcsolattartás keretében*
  - *az őszi és tavaszi szünetekben a szünet első felében a szünet első napján 9 órától, amennyiben a szünet páros számú nappól áll, úgy a szünet felét jelentő nap 18 óráig, amennyiben a szünet páratlan számú nappól áll, úgy a szünet felét jelentő nap 12 óráig,*
  - *téli szünetekben december 26. napján 9 órától december 29. napján 18 óráig [...] gyermekeivel kapcsolatot tartani. [...]*

[...] F. A. [...] köteles a fent megjelölt időpontokban a gyermekeket megfelelően felkészítve Sz. I. F. apának átadni, aki köteles a gyermekeket a kapcsolattartások végeztével a gondozó szülőnek visszavinni.

A gyermekek átadásának-átvételének helye a folyamatos és az időszakos kapcsolattartások ideje alatt a gyermekek mindenkor gondozási helye (jelenleg Gy. város C. u. 10. szám.)

A felek a kapcsolattartás megvalósulását akadályozó körülményekről az esedékes kapcsolattartás kezdete előtt 48 órával korábban lehetőleg írásban (SMS, e-mail, levél), de legkésőbb az akadály felmerülésekor haladéktalanul – később igazolható módon – kötelesek értesíteni egymást.”

2) A panaszos mellékelte a 2017. július 27-én kelt, 2017. augusztus 4-én kézbesített apai kapcsolattartás korlátozásáról szóló határozathoz kapcsolódó kiegészítő határozatot ((GY-02B/GYAM/****-73/2017.). Eszerint:

„Amennyiben a folyamatos kapcsolattartás záró időpontja és az időszakos kapcsolattartás kezdő időpontja két egymást követő napra esik, úgy Sz. I. F. apát megszakítás nélkül illeti meg a gyermekeivel való kapcsolattartási jog. [...] A határozat ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül [...] fellebbezésnek van helye.

Sz. I. F. apa 2017. július 27-én jelezte a gyámhivatalnak, hogy a folyamatos kapcsolattartás vége és a nyári időszakos kapcsolattartás kezdete között többnyire csak egy nap különbség van, így a K.-Gy. távolságra tekintettel kérte, hogy a gyámhivatal ezt a tényt vegye figyelembe. A gyámhivatal hivatalból megállapította, hogy az ügy érdeméhez tartozó kérdésben nem született döntés, nem rendelkezett arról, hogy ha a folyamatos kapcsolattartás záró időpontja és az időszakos kapcsolattartás kezdő két egymást követő napra esik, úgy Sz. I. F. apát megszakítás nélkül illeti meg a gyermekeivel való kapcsolattartási jog.”

3) A panaszos mellékelte a Gy.-i Rendőrkapitányságon tett feljelentésről készült jegyzőkönyvet, melyből kiderül, hogy a panaszos a kiegészítő határozat átvételekor felhívta a gyámügyet és megkérdezte, hogy mit jelent az a határozat, ahol annyit mondtak neki, hogy az még nem jogerős. Ezt a tényt közölte férjével SMS-ben és a gyermek átadásakor személyesen is, tehát az apa tudatában volt annak, hogy a gyermeket vasárnap este 18 óráig vissza kellett volna vinnie a határozat szerint K. városból Gy. városba.

III.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése, illetve az esetleges párhuzamos eljárás kizárása érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes rendőri szervtől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) K. I. r. alezredes kapitányságvezető átirata szerint a panaszos bejelentést tett a *Megyei Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központjába, miszerint gyermeke édesapjánál, Sz. I. F., k.-i lakosnál (akivel válófélben van) tartózkodik, akinek 18 órára vissza kellett volna vinnie a gyermeket a bejelentőnek. A panaszos két alkalommal is kért rendőri intézkedést.

Az intézkedő rendőr jelentése szerint szolgálata teljesítése során 2017. augusztus 6-án 18 óra 25 perckor az ügyeletvezető utasítására megjelent K. város B. utca 2/B 1. em. 5. ajtószám alatti lakásban, mivel a panaszos (gy.-i lakos) bejelentést tett, hogy a fenti címen tartózkodik kiskorú gyermeke, az édesapjánál, de adott napon 18 óráig már haza kellett volna szállítani Gy. városba a bírósági végzés alapján.

A rendőr a helyszínre érkezve felvette a kapcsolatot az édesapával, aki elmondta, hogy a gyermeke valóban nála van, mivel a gyermek édesanyjával válófélben vannak, és az anya a

gyermekkel, valamint a másik kiskorú lányával elköltözött Gy. városba. Minden páros hónap első hétvégéjén szombat reggel 9 órától vasárnap 18 óráig a két gyermekük nála tartózkodhat, majd bemutatta az erről szóló jogerős határozatot és az azt kiegészítő határozatot. Az intézkedő rendőr megállapította a határozatok alapján, hogy adott napon 18 órakor zárult volna a gyermekkel való kapcsolattartási joga, de másnap reggel 9 órakor kezdődött az időszakos kapcsolattartáshoz való joga, így a kiegészítő határozat értelmében az apának megszakítás nélkül joga van gyakorolni a kapcsolattartási jogát.

A második rendőri intézkedésről készült jelentés szerint 2017. augusztus 6-án 21 óra 30 perckor K. Rendőrkapitányság TIK ügyeletesének utasítására megjelentek a rendőrök az édesapánál, mert a panaszos az előzővel azonos tartalmú bejelentést tett. Az édesapa ekkor a rendőröknek megmutatta a K.-i Járásbíróság által kiállított jogerős végzést, amiben az szerepelt, hogy a nyári szünetben a két gyermek az édesapjánál lehet, minden július és augusztus hónapban, minden első két hétben vasárnap 18 órától második vasárnap 18 óráig. Ezután Sz. I. F. átadta a rendőrnek a korábban már említett *apai kapcsolattartás korlátozásáról és annak kiegészítéséről szóló határozatokat*, melyek szerinte még nem emelkedtek jogerőre, mivel arról határozatot még nem kapott. Arra a következtetésre jutottak, hogy mivel csak a K.-i Járásbíróság által kiállított ügyirat jogerős, ezért a gyermek jogosan van az apánál. Az intézkedő rendőr a gyermeket szemrevételezte, majd megállapítást nyert, hogy külsérelmi nyom nem látható rajta, életvidám, továbbá a lakókörnyezet is megfelelő a gyermek számára.

A kapitányságvezetői átirat szerint az intézkedés során nem merült fel olyan adat, ami alapján a jogi felvilágosításon és tájékoztatáson kívül bármilyen más intézkedést kellett volna fogantatni a járőrnek, tekintettel arra, hogy akár jogszerűtlenül volt ott a gyermek, akár jogszerűen, a rendőrségnek az Rtv. szerint a helyszínen megjelenési, tájékoztatói kötelezettsége volt, valamint erről jelentést készíteni. A panaszost a megtett intézkedésekről a *Megyei Rendőr-főkapitányság RI Tevékenység-irányítási központja tájékoztatta.

Az átirat szerint a panaszos jogait nem lehetetlenítették el a rendőrök, az édesapának nem segítettek, mivel az intézkedő rendőrök a rendelkezésükre bocsátott iratok és szóbeli nyilatkozat alapján rendelkezésre álló adatok alapján csak azt tudták megállapítani, hogy a gyermek jogszerűen van az apánál.

2) B. A. r. őrnagy jelentése szerint a 2017. augusztus 6-án 21 óra 17 perckor T. K. r. a Gy.-i Rendőrkapitányság munkatársa telefonon tájékoztatást adott, a *Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletesére, mivel a Gy.-i Rendőrkapitányságon bejelentést tett a panaszos, gyermek elhelyezési ügyben. Előadta a bejelentésben, hogy a kk. Sz. R. nevű gyermeke a vér szerinti apukájánál van K. városban, aki nem vitte a gyermeket időben haza Gy. városba. A rendőrkollégával történt beszélgetést követően intézkedtek járőrküldésről immár második alkalommal az este folyamán. A panaszossal B. A. r. őrnagy és a szolgálatot teljesítő ügyeletes tiszthelyettes is többször beszélt telefonon, teljeskörűen felvilágosították az ügyben, illetve két esetben személyesen is meggyőződtek arról, hogy a kiskorú gyermek egészséges, illetve sérelmére jogsértést nem követtek el. A jelentésből kitűnik, hogy további járőrküldéstől azért tekintettek el, mivel a tőlük telhető szükséges intézkedéseket megtették, a bejelentővel többször beszéltek, a felvilágosítást megkapta. A kiskorú gyermeket és a gyermek édesapját már nem akarták zavarni a rendőrök megjelenésükkel.

3) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a telefonos bejelentésről készült hanganyagot, amely a panaszos és a rendőrség által előadottakon kívül további, az ügy szempontjából lényeges információt nem tartalmaz.

IV.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag-jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz.

Mindezek alapján a Testületnek nincs hatásköre a felmerült családjogi, kapcsolattartási jogvita eldöntésére, felülbírálatára.

A Testület hatáskörének hiányát állapította meg a családjogi jogvita értékelése vonatkozásában.

V.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy álláspontja szerint a rendőrség nem segített neki, megakadályozták jogai érvényesítésében. Ezen panaszem vonatkozásában a Testület vizsgálta, hogy keletkezett-e a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége, és ha igen, azt az Rtv.-ben foglaltaknak megfelelően teljesítette-e.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-ának (1) bekezdése azzal egészíti ki a fenti szabályt, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. A 8. §-a szerint pedig a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

a) A panaszosi és a rendőri előadás szerint is a panaszos telefonon kereste fel a k.-i rendőrséget, mert gyermekét az édesapja nem vitte vissza a kapcsolattartásról Gy. városba. A panaszos kérte a k.-i rendőrséget, hogy szólítsák fel az apát a gyermek visszaadására, és szólítsák fel az apát a jogsértő magatartás abbahagyására.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az apa a gyermekkel ismeretlen helyre távozott, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

i) A Testület anélkül, hogy a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (továbbiakban: Gyer.) és a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) részletes elemzésébe bocsátkozna, szükségesnek tartja az alábbiak rögzítését a szülői kapcsolattartás kapcsán.

A Ptk. 4:178. § szabályozza a kapcsolattartás jogintézményét. E szerint: „(1) A gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani. (2) A gyermektől különélő szülő – ha a bíróság vagy a gyámhatóság eltérően nem rendelkezik – jogosult és köteles gyermekével kapcsolatot tartani. (3) A szülőnek joga van gyermekével kapcsolatot tartani akkor is, ha a szülői felügyeleti joga szünetel, kivéve, ha a gyermek vagy a gyermekkel közös háztartásban élő hozzátartozója sérelmére elkövetett cselekmény miatt elrendelt távoltartó határozat hatálya alatt áll. (4) Kivételesen indokolt esetben, a gyermek érdekében azt a szülőt is fel lehet jogosítani a gyermekkel való kapcsolattartásra, a) akinek a szülői felügyeleti jogát a bíróság megszüntette; b) aki hozzájárult gyermekének a másik szülő házastársa által történő örökbefogadásához; vagy c) akinek szülői felügyeleti joga a gyermek ismeretlen személy által történő örökbefogadásához adott hozzájárulásával vagy azért szűnt meg, mert a szülő a gyermeket - annak érdekében, hogy más nevelje fel, személyazonosságának feltárása nélkül - egészségügyi intézményben, arra kijelölt helyen hagyja, a gyermekért hat héten belül nem jelentkezik, és a gyermek örökbefogadására nem

került sor. (5) A (4) bekezdés szerinti esetben a szülőnek a gyermekkel való kapcsolattartásra való feljogosításáról a szülői felügyeletet megszüntető bíróság vagy - ha a gyermeket nevelésbe vették - a gyámhatóság dönt.

A Gyer. 27. §-a szerint a kapcsolattartás célja, hogy a gyermek és a kapcsolattartásra jogosult személyek közötti családi kapcsolatot fenntartsa, továbbá a kapcsolattartásra jogosult szülő a gyermek nevelését, fejlődését folyamatosan figyelemmel kíséresse, tőle telhetően segítse. A kapcsolattartás formái a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás. Az időszakos kapcsolattartás magában foglalja a gyermekkel a tanítási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttléte. Ugyanezen jogszabályhely (5) bekezdése szerint nincs helye folyamatos kapcsolattartásnak az időszakos kapcsolattartás ideje alatt, illetve a gyermeket gondozó szülőt megillető, a gyermekkel folyamatosan együtt tölthető időtartam alatt, amelynek mértéke a kapcsolattartásra jogosultat a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat szerint megillető időszakos kapcsolattartás időtartamát, vagy ha a kapcsolattartást rendező egyezség, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat nem rendelkezik a kapcsolattartásra jogosultat megillető időszakos kapcsolattartás időtartamáról, a két hetet nem haladhatja meg.

A Gyer. 29. §-a szerint a gyámhivatal vita esetében a kapcsolattartást bármelyik fél kérelmére szabályozza, illetve újraszabályozza, kivéve, ha a szülő és a gyermek kapcsolattartásának megállapítása [a Ptk. 4:181. § (1) bekezdése szerint] a bíróság hatáskörébe tartozik. A kapcsolattartásról a gyámhivatal, illetve a bíróság a gyermek korának, egészségi állapotának, életkörülményeinek, a felek személyes körülményeinek, valamint az ítélőképessége birtokában levő gyermek véleményének figyelembevételével rendelkezik.

A kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat végrehajtása szabályait a Gyer. 33. §-a rendezi. Eszerint kapcsolattartás elmaradása esetén végrehajtás iránti kérelem benyújtásának van helye a gyermek fejlődését veszélyeztető magatartás tudomásra jutásától számított 30 napon belül. A gyermek fejlődését pedig veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett a kapcsolattartást rendező egyezségben, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatban foglaltaknak önhibájából ismételen nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezáltal nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást. Ugyanezen jogszabályhely (8) bekezdése szerint, ha a kapcsolattartásra kötelezett a gyermeket bizonyíthatóan folyamatosan a kapcsolattartásra jogosult ellen neveli és a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatnak a végrehajtási intézkedések ellenére sem tesz eleget, a gyámhivatal a gyermek elhelyezésének megváltoztatása iránt pert indíthat, (feltéve, hogy az elhelyezés megváltoztatása a kiskorú gyermek érdekében áll), vagy feljelentést tesz kiskorú veszélyeztetése vagy kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása miatt.

A fentiekből kitűnik tehát, hogy a kapcsolattartás szabályozása elsősorban a felek megállapodásával, egyezségével, vagy gyámhatósági, illetve gyermek-elhelyezési per esetén bírósági határozattal történik. A bíróság vagy végzéssel jóváhagyja a felek egyezségét e tekintetben, vagy a hatályos jogszabályi keretek között (Ptk., Gyer.) szabályozza a gyermek láthatását. A fentiekből az is látható, hogy a Ptk. szűkös előírásait, ahogyan a bíróság határozattal rendezett kapcsolattartás előírásait a Gyer. tölti ki részletes tartalommal (pl. a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás viszonyával), hiszen az ítélet célja csupán egy végrehajtható és nyomon követhető keret kialakítása, melynek végrehajtásáról önkéntes

teljesítés hiányában vagy vita esetén a gyámhatóság gondoskodik, akinek eljárására pedig a Gyer. előírásai vonatkoznak.

ii) A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Btk. vonatkozó rendelkezéseire is. A Btk. 208. §-a rendelkezik a kiskorú veszélyeztetésének büntetéről: „A kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy – ideértve a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt is, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy egy lakásban él –, aki e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi, és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődését veszélyezteti, büntett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.” A Btk. 210. §-a a kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása vétségét akként szabályozza, hogy az követi el, aki a hatósági határozat alapján nála elhelyezett kiskorú és a kiskorúval kapcsolattartásra jogosult személy közötti kapcsolat kialakítását vagy fenntartását a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében alkalmazott bírság kiszabását követően is önhibájából akadályozza. (Továbbá felhívható a már hivatkozott Btk. 211. §-a is.)

A Testület ezen a ponton ismételten felhívja a figyelmet gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

A Rtv. 24. §-a szerint a rendőrség főszabályként közérdekből járhat el, kivételes, hogy a rendőr magánérdek alapján jár el, amikor a törvényes védelem más módon nem biztosítható (ultima ratio elve).

A Testület álláspontja szerint a helyszínen a rendőrök számára annyi derült ki biztosan, hogy a panaszos és volt élettársa között van egy kapcsolattartással kapcsolatos családügyi vita, aminek az eldöntése bírói, illetve gyámhatósági hatáskörbe tartozik. A Testület szerint ebből az következik, hogy a rendőröknek a bejelentés megalapozottságáról való megbizonyosodását követően a felek személyazonosságának megállapítása, álláspontjaik meghallgatása és a tényállás tisztázása volt a feladatuk, majd pedig a szükséges tájékoztatás megadása. Ez utóbbi körébe az tartozik, hogy közlik: a szóban forgó jogvita eldöntésére nincs hatáskörük, másrészt arról is, hogy jogaiknak mely hatóság előtt szerezhetnek érvényt.

A rendőrök segítségnyújtási kötelezettségét az Rtv. 24. § (1)-(2) bekezdése rendezi, eszerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme az Rtv. alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége megghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A helyszínen intézkedő rendőröknek az édesapa által bemutatott jogerős végzés alapján a nyári szünetben a két gyermek az édesapjánál lehet július és augusztus hónapokban minden elő két hétben vasárnap 9 órától második vasárnap 18 óráig. A Gy.-i Járási Hivatala által GY02B/GYAM/****-73/2017. számú kiegészítő határozat alapján „Amennyiben a

folyamatos kapcsolattartás záró időpontja és az időszakos kapcsolattartás kezdő időpontja két egymást követő napra esik, úgy Sz. I. F. apát megszakítás nélkül illeti meg a gyermekeivel való kapcsolattartási jog.”

A konkrét, 2017. augusztus 6-i intézkedéskor az apa úgy nyilatkozott, hogy az apai kapcsolattartást szabályozó határozat még nem jogerős, így a K.-i Járásbíróság jogerős végzése kellett, hogy az irányadó legyen, mely alapján a gyermek jogszerűen tartózkodhatott nála.

2017. augusztus 6-án vasárnap 21 óra 30 perckor az intézkedő rendőröknek nem volt arra lehetősége, hogy az apa állítását leellenőrizzék. A Testület által a rendelkezésre álló iratok alapján megállapított tényállás a következő:

A jogerős határozat alapján a gyermek 2017. augusztus 5-e 9 órától augusztus 6-a 18 óráig, majd augusztus 7-e 9 órától kezdődően tartózkodhatott az apánál jogszerűen. Ezek alapján tehát vasárnap 18 órára vissza kellett volna vinnie az apának a gyermeket Gy. városba, de másnap (hétfőn) reggel 9 órától már ismételten nála lehetett. Ezt a tényt a panaszos is megerősítette beadványában. (Ezt az anomáliát volt hivatott megszüntetni a „Kiegészítő határozat”, mely ekkor állítólagosan még nem volt jogerős.)

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök megfelelő gondossággal és körültekintéssel jártak el az intézkedés során, a gyermek érdekeit is szem előtt tartva. Vasárnap este az intézkedés időpontjában nem volt arra lehetőségük a rendőröknek, hogy meggyőződjenek arról, hogy a bemutatott határozatok jogerősek-e. Az intézkedő rendőrök továbbá mindenről pontos tájékoztatást adtak a panaszosnak, így alaptan azon kifogás, miszerint nem nyújtottak megfelelő segítséget a panaszos részére.

Megjegyzi továbbá a Testület, hogy a panaszos azon kívánsága, hogy a gyermeket az édesapja vasárnap este 18 órára vigye el K. városból Gy. városba úgy, hogy másnap reggel 9 órától már ismételten megillette az apát a kapcsolattartási jog, nyilvánvalóan irreális, a gyermek számára is megterhelő lett volna tekintettel a K.-Gy. távolságra.

A fentiek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült az intézkedés során.

VI.

A Testület hatáskörének hiányát állapította meg a családjogi jogvita értékelése vonatkozásában. A Testület álláspontja szerint a rendőrök megfelelően eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2018. május 17.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET